

og rigtigste Vej at støtte Husmændene paa var gennem Husmandsorganisationerne. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at have disse Ord i Tankerne, naar de forskellige Understøttelser vedrørende Husmændene skulle sættes paa Finansloven, saa at Pengene muligvis kunne gaa til Husmandsorganisationerne i Stedet for at gaa til andre Landboorganisationer, der saa distribuere dem, uden at Husmændene have noget synderligt dermed at gøre. Jeg takker for denne Udtalelse, jeg er glad ved, at den kom fra den Side. Den ærede Ordfører talte om, at vi ingen Magtmidler havde, og han førte Sagen ud i deres Konsekvenser og kom til en Finanslovskonflikt. Altsaa, hvis Forslaget blev nægtet her, skulde vi føre det ind paa Finansloven og paa den Maade tvinge Sagen igennem. Det kunne vi jo ikke en Gang paa den Maade. Jeg siger derfor, at det ærede Medlem har en meget daarlig Tro paa Systemskiftet. Det store og gode derved vilde netop være, at Ministeren rettede sig efter det folkevalgte Tings Anskuelse og handlede i Følge med det. Og jeg synes, Systemskiftet bliver borte, saafremt Ministeren sidder Folketingets Mening overhørig, og at den ærede Ordfører røber en meget daarlig Tro paa sit eget Ministerium, naar han mener, at det var det, der her vilde ske. Jeg vil vedblivende anbefale Indstillingen. Ganske vist er der kun to af Udvalget, der ville have Andragendet henvist, og 13, som ere derimod, men det staar jo ingen Steder skrevet, at de fleste altid have Ret.

Bluhme: Jeg skal overfor den højtærede Minister sige, at jeg jo ikke kan dømme om, hvorvidt der haves Midler til Raadighed til at støtte et Blad som dette. Jeg har kun udtalt et Ønske derom, da det efter min Mening er et af de bedste Landboblade, vi have. Dog bøjer jeg mig naturligvis for den højtærede Landbrugsministers Grunde og skal ikke lægge videre Vægt paa at faa min Mening gjort gældende.

Jeg vil gerne overfor den ærede Ordfører gøre et Par Bemærkninger. Skulde vi nøjagtigt følge den Anvisning, han gav os: Naar en saadan Sag kommer her ind i Tinget, er det vor Pligt som trofaste Partifæller at følge Indstillingen fra vore Partifæller i Udvalget, forekommer det mig, at Forhandlingen her i Tinget om Andragender bliver temmelig overflødig. Det forekommer mig, at en Sag som Indstillinger fra Udvalget om dertil indkomne

Andragender har saa lidt med Politik at gøre, at man kunde staa nogenlunde frit af sit Parti i saa Henseende. Jeg har indbragt forskellige Andragender baade fra Højre- og Venstremænd og andre Grupper, og det kan ikke falde mig ind som Rigsdagsmand at tage den Slags Hensyn ved Indbringelsen af et Andragende. I det Øjeblik, jeg staar her som Rigsdagsmand, mener jeg, at selv om jeg er valgt i Esbjerg, er det mit Kald i disse Sager at være Rigsdagsmand for hele Befolkningen uden Hensyn til, hvordan den deler sig i Partier. Naar jeg indbringer Andragender i Rigsdagen, er det, fordi jeg anser det for rimeligt at opfylde disse Folks Ønsker om, at den Repræsentation, der udgaar fra Folket, kan komme til at tage under Overvejelse de Tilfælde, hvor de mene at være blevne mindre heldigt behandlede af Administrationen eller fra anden Side. De henvende sig til Folketinget, idet de have den Forvisning, at naar de komme til Folkets Repræsentanter, vil ikke alene deres Sag blive taget under alvorlig Overvejelse, men der vil ogsaa blive givet Lejlighed til, at de forskellige Indbringere, selv om de ikke faa Flertal for sig, dog kunne komme til at udtale sig og derved paavirke Tinget uden Hensyn til Politik. Jeg er mig bevidst i alle politiske Sager trofast at have fulgt mit Parti; men naar jeg kommer til disse Sager, forlanger jeg Frihed til at tale og stemme, som jeg vil, fordi jeg mener, at Retfærdighed og Hensynsfuldhed mod enhver af vore Medborgere ikke maa være afhængig af, hvilket Parti man tilhører. Jeg vilde sætte Pris paa, at Indstillingerne fra disse Udvalg kom uden at have været til Konference med Ministeren; thi saa vilde vi ikke være paavirkede af netop den Autoritet, som Andragerne maaske gerne ville have lidt Hjælp imod. Andragendet kom da fra Folketinget med den Vægt, som vilde ligge i, at man ikke blot i Udvalget, men ogsaa i selve Tinget tog Sagen under alvorlig Overvejelse, og Flertallet derved mere direkte satte sit Stempel paa Andragendernes Berettigelse eller Ikke-Berettigelse. Derved bliver der ikke lagt Spor af Tryk paa Administrationen eller paa Ministeren, tværtimod! Vi hævde, hvad vort Parti altid har hævdet, at Administrationen har sin Gerning, som vi ikke kunne blande os i; men vi maa dog have Lov til med passende Hensynsfuldhed at indstille til Administrationen, at vi kunde ønske, at der i de og de Sager blev taget de og de Hensyn. Jeg tror, Befolkningen vilde